

Sygn. akt II Cz 404/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat- Kubeczak

Sędziowie: SO Sławomir Krajewski (spr.)

SO Violetta Osińska

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2013 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. P.

przeciwko E. S., B. S., Z. S., H. B., L. B., H. C., A. R., M. K., K. K., J. R., A. S., S. C., K. M., W. M., A. K., A. G., J. P., E. A., M. A., J. J., R. P. i W. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 13 grudnia 2012 roku, w sprawie I C 468/11

postanawia:

I. zażalenie oddalić,

II. zasądzić od powoda S. P. solidarnie na rzecz pozwanych E. S., W. M., M. K., K. K., W. G., K. M., J. J., A. R., J. R., S. C., H. C. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim:

I. umorzył postępowanie;

II. zasądził od powoda S. P. na rzecz pozwanego E. S. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądził od powoda S. P. na rzecz pozwanego W. M. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądził od powoda S. P. na rzecz pozwanego M. K. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. zasądził od powoda S. P. na rzecz pozwanego K. K. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

VI. zasądził od powoda S. P. na rzecz pozwanego W. G. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

VII. zasądził od powoda S. P. na rzecz pozwanego K. M. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

VIII. zasądził od powoda S. P. na rzecz pozwanego J. J. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IX. zasądził od powoda S. P. na rzecz pozwanego A. R. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

X. zasądził od powoda S. P. na rzecz pozwanego J. R. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

XI. zasądził od powoda S. P. na rzecz pozwanego S. C. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

XII. zasądził od powoda S. P. na rzecz pozwanego H. C. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

XIII. zasądził od powoda S. P. solidarnie na rzecz pozwanych E. S., W. M., M. K., K. K., W. G., K. M., J. J., A. R., J. R., S. C., H. C. kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd wskazał, że powód wniósł w dniu 17 lutego 2011 r. pozew przeciwko pozwany o zapłatę solidarnie kwoty 1546,35 zł.

Następnie pismem z dnia 24 listopada 2012 roku powód cofnął pozew zrzekając się roszczenia.

Pozwani reprezentowani w sprawie przez adwokata zażądali zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu wskazując, iż dopiero po długim czasie powód zrezygnował z roszczenia, które było oczywiście bezzasadne, a stanowisko strony pozwanej było mu znane od dawna w związku z czym koszty poniesione przez stronę pozwaną nie powinny jej obciążać, gdyż powód niewątpliwie przegrał sprawę i powinien ponieść koszty postępowania.

Wobec powyższego biorąc pod uwagę, że powód w rozpoznawanej sprawie skutecznie cofnął powództwo i nie zachodzą żadne okoliczności określone w art. 203 § 4 k.p.c. czyniące powyższą czynność procesową niedopuszczalną, sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt I sentencji.

W przedmiocie kosztów procesu sąd orzekł mając na względzie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Skoro powód cofnął pozew zrzekając się roszczenia i nie uczynił tego w związku z uregulowaniem należności dochodzonej pozewem to w zakresie kosztów procesu traktowany jest jako strona, która za koszty procesu odpowiada.

Zażalenie na postanowienie sądu złożył powód i zaskarżając postanowienie w całości, wniósł o jego zmianę i odstąpienie od obciążania powoda kosztami zastępstwa adwokackiego.

Orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. poprzez błędną jego wykładnię i zastosowanie i uznanie, iż wycofanie powództwa wraz ze zrzeczeniem się roszczenia pociąga za sobą obowiązek uiszczenia kosztów postępowania,
2. naruszenie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, który to przepis przewiduje wysokość kosztów opłaty adwokackiej w wysokości 600 zł przy wartości przedmiotu sporu do 5000 zł.

Zdaniem skarżącego zasądzenie na rzecz pozwanych kosztów klóci się z zasadami współżycia społecznego albowiem powód dostarczył pozwany tworzącym wspólnotę mieszkaniową opał, za który mieszkańcy - właściciele nie uiszcili należności. Dalej wskazał, że w przypadku wycofania powództwa i zrzeczenia się roszczenia wysokość ewentualnych kosztów adwokackich winna, zdaniem powoda, odpowiadać stawce w odniesieniu do wartości przedmiotu sporu i nakładowi pracy pełnomocnika pozwanych, co do zasady uzasadnia zasądzenie ewentualnie połowy stawki. Wszyscy pozwani reprezentowani byli przez pełnomocnika zawodowego - jednego a zatem zbędnym było uiszczanie tytułem opłaty skarbowej kwoty 17 zł przez każdego z pozwanych.

W odpowiedzi na zażalenie powoda pozwani wnieśli o jego oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz każdego z pozwanych kwot po 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym.

Zdaniem pozwanych w rozpoznawanej sprawie nie zachodzą przesłanki uzasadniające odstąpienie od obciążania powoda kosztami postępowania w sprawie. Bezspornym jest, że powód przegrał sprawę. Niezależnie od tego, czy nastąpiło to wskutek oddalenia powództwa, czy też wskutek cofnięcia przez powoda powództwa, to pozwani wygrali sprawę. W konsekwencji zgodnie z treścią art. 98 kpc powód winien zwrócić pozwanym koszty procesu, na które składały się koszty zastępstwa procesowego powiększone o koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Każdy ze wskazanych w zażaleniu pozwanych był reprezentowany przez adwokata i w konsekwencji każdy z nich żądał zasądzenia od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania w kwocie po 617 zł.

Sąd I Instancji nie zasądził żądanych kwot. Sąd zasądził dla każdego z pozwanych jedynie zwrot opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Nadto zasądził solidarnie kwotę 600 zł, co stanowi mniej niż 1/10 należnych pozwanym kosztów. Pozwani byli usatysfakcjonowani samym faktem wygrania sprawy, nadto nie mieli pewności czy Sąd Odwoławczy uwzględni ich ewentualne zażalenie i z tych względów nie zaskarżyli ewidentnie krzywdzącego ich orzeczenia. Dodali też, że powód od początku znał stanowisko strony pozwanej i miał świadomość tego, że jego roszczenie jest skierowane przeciwko niewłaściwym osobom. Mimo tego wezwał do udziału w sprawie kolejnych pozwanych. Powinien liczyć się z tym, że takie jego działanie wiąże się z ryzykiem poniesienia kosztów postępowania w przypadku przegrania sprawy. Powód w ten sposób świadomie narażał pozwanych na poniesienie kosztów, a siebie na ewentualny ich zwrot pozwanym w przypadku przegrania sprawy. Powód powinien ponieść koszty postępowania stanowiące koszt zastępstwa procesowego w wysokości przekraczającej 6.000 zł. Mimo tego sąd zasądził od powoda jedynie 600 zł oraz dodatkowo koszty opłat skarbowych. Sąd wydał orzeczenie wyjątkowo korzystne dla powoda. Mimo tego powód skarży to postanowienie, jednocześnie przyznając, że każdemu z pozwanych należy się przynajmniej połowa stawki. Niezrozumiałym jest stanowisko powoda, dlaczego od jedenastu pełnomocnictw należy uiścić tylko jedną opłatę skarbową w wysokości 17zł. Pozwani nie zgodzili się również z twierdzeniem powoda, iż umorzenie postępowania wskutek cofnięcia powództwa, nie oznacza przegrania sprawy przez powoda i w związku z tym nie należy się pozwanemu zwrot kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Odwoławczy podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia i przeprowadzone w ich świetle rozważania prawne. Nie zachodzi, przeto konieczność i potrzeba powielania tychże wywodów (vide: wyrok SN z dnia 16 lutego 2006 r., IV CK 380/05, LEX nr 179977).

Po pierwsze Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że powód cofając pozew ze zrzeczeniem się roszczenia przegrał postępowanie, skoro nie uczynił tego w związku z uregulowaniem należności dochodzonej pozvem. W takim zaś wypadku powód, zgodnie z treścią art. 203 § 3 k.p.c., uznawany jest za przegrywającego postępowanie, w rozumieniu i ze skutkiem przewidzianymi art. 98 § 1 K.p.c. Wyjątkowo tylko, gdy cofnięcie pozwu następuje na skutek zadośćuczynienia przez pozwanego w toku procesu żądaniu pozwu, ten ostatni może być obciążony kosztami procesu poniesionymi przez powoda. Taki przypadek nie miał jednak miejsca w rozpoznawanej sprawie.

Wbrew twierdzeniom powoda w sprawie brak było podstaw do zastosowania normy z art. 102 K.p.c. tj. odstąpienia od obciążania powoda kosztami postępowania. Skarżący nie wskazał wszak na zaistnienie w tym przedmiocie jakichkolwiek okoliczności, koncentrując się zasadniczo na tym, że dostarczył pozwanym opał, za który nie otrzymał należności. Okoliczność ta nie może być tymczasem uznana za wypadek szczególnie uzasadniony, w rozumieniu tego przepisu.

Po drugie dla zastosowania przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163, poz., (...) ze zm.) bez znaczenia jest to czy postępowanie w sprawie zakończyło się umorzeniem, w tym na skutek cofnięcia pozwu, czy też wydaniem wyroku. Wobec tego miarodajną dla rozstrzygnięcia o kosztach procesu jest wartość przedmiotu sporu. Ta określona została przez powoda

na kwotę 1546,35 zł. Tej wartości przedmiotu sporu odpowiada stawka minimalnego wynagrodzenia pełnomocnika zawodowego w kwocie 600 zł (§ 6 pkt 3 ww. rozporządzenia).

Uzasadnienia nie znajduje też twierdzenie powoda, iż zbędnym było uiszczanie tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa przez każdego z pozwanych. Opłatę od dokumentu pełnomocnictwa obowiązany jest bowiem uiścić kto udziela pełnomocnictwa do reprezentowania w postępowaniu sądowym. Wynika to wprost z art. 1 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006 r. nr 225, poz., (...)). W rozpoznawanej sprawie pozwani odrębnie udzielili pełnomocnictw procesowych i każda z tych czynności prawnych obciążona była opłatą skarbową.

Mając na uwadze powyższe należało, na podstawie art. 385 K.p.c. w zw. z art. 397 § 2 K.p.c., orzec jak w punkcie I sentencji.

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego zapadło na podstawie art. 98 § 1 i 3 K.p.c. w z § 13 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2 ww. rozporządzenia, przy uwzględnieniu konieczności uznania powoda za przegrywającego także to postępowanie i wysokości jego kosztów poniesionych przez pozwanych w postaci wynagrodzenia ich pełnomocnika.

Zarządzenia:

- odnotować, zakreślić,
- odpisy postanowienia doręczyć stronom,
- zwrócić akta sprawy SR.